

Cinturons a punt!

JOSEP MARIA BEAL

S'hi han fixat que, quasi sempre, els governs apliquen al principi del seu mandat les mesures que creuen que són imprescindibles, però que saben que seran impopulars? En contrapartida, quan s'acostin les següents eleccions -al final del temps que els hi correspongui d'estar al poder- i cara a una possible renovació del càrrec, tot seran notícies positives i favors a tort i a dret. Vegin com exemple de l'actuació inicial, la de la veïna Catalunya i les espectaculars retallades del nou govern abans d'assolir els primers cent dies de mandat! I si dic quasi sempre és perquè la proximitat d'unes eleccions,

tot i que siguin d'un altre caire, poden alterar aquesta realitat, encara que en el cas de Catalunya la proximitat de les eleccions municipals no sembla que hagi tingut un efecte moderador de l'actuació del govern de Convergència i Unió.

Aquí podria passar una mica el mateix i no sabem si, com en el cas citat, les eleccions comunals de finals d'any poden tenir un efecte sobre l'actuació inicial del nostre futur govern. Perquè aquí també, caldran les accions econòmiques severes i contundents que el govern socialdemòcrata no va poder dur a terme durant el temps del seu mandat per el impediment de la pseudo-coalicció opositora al Consell General. Però ara no hi haurà cap obstacle i, a més de l'aplicació de la discutida I.V.A, d'algun lloc hauran de sortir els diners que el país necessita. Però, de on?

El ciutadà mig, en molts casos en una situació més que precària, no se'l pot sotmetre a gaire més pressió. Als comerciants, que normalment han d'assumir lloguers elevats i despeses de personal de més en més carregoses, ja no se'ls pot *apretar* gaire més si no volem que la seva ja escassa competitivitat en front dels mercats veïns, no disminueixi encara més. Als turistes val més oblidar-los ja que prou fan, en les circumstàncies actuals, de venir a Andorra. A una bona part dels propietaris de pisos de lloguer -els que tenen lloguers moderats, que són la majoria- que han vist com els hi queden cada cop més pisos buits, que des de fa tres anys tenen congelats els augmentos de lloguers i han vist com es disparaven totes les despeses generals, tampoc se'ls hi pot demanar un esforç gaire més gran. Els hotelers i restauradors ja estan en

prou mala situació. Dels constructors i altres industrials del ram no cal ni parlar-ne i la majoria de professions liberals, si fa o no fa. I així la gran majoria de negocis i indústries del país. I als més afortunats econòmi-

cament i als bancs -que tan es deuen haver alegrat de la victòria de D. A.- no crec que se'ls hi demani gaire més. En definitiva, no es veu massa de on pot sortir el diner que l'estat necessitarà! .

Doncs, el diner sortirà

de on sempre surt, és a dir, de la butxaca una mica de tots i, per tant, ja ens podem anar preparant; a títol preventiu, no hi serà de més que tinguem els cinturons -amb força forats cap a dins- a punt. Per si un cas!